

null

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

20. dubna 2023(*)

„řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – články 14, 15 a 24 – Dobíjecí stanice pro elektrická vozidla – Poskytnutí zařízení pro dobíjení elektrických vozidel, dodávka potřebné elektřiny, jakož i poskytování technické podpory a služeb informačních technologií – Kvalifikace jako ‚dodání zboží‘ nebo ‚poskytování služeb‘ “

Ve věci C-282/22,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Naczelnego Sądu Administracyjnego (Nejvyšší správní soud, Polsko) ze dne 23. února 2022, došlým Soudnímu dvoru dne 26. dubna 2022, v řízení

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

proti

P. w W.,

za ústí:

Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení: D. Gratsias (zpravodaj), předseda senátu, M. Ilešič a I. Jarukaitis, soudci,

generální advokátka: T. Šapeta,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej: B. Kołodziej, D. Pach a T. Wojciechowski,
- za Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców: P. Chrupek, radca prawny,
- za polskou vládu: B. Majczyna, jako zmocněnec,
- za českou vládu: O. Serdula, M. Smolek a J. Vlášil, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi: A. Armenia a U. Mahečka, jako zmocněnkyně,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 14 odst. 1 a čl. 24 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1), ve znění směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009 (Úř. věst. 2010, L 10, s. 14; dále jen „směrnice 2006/112“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Dyrektorem Krajowej Informacji Skarbowej (veditel Státní finanční informační služby, Polsko) (dále jen „správce daně“) a společností P. w W. ve věci návrhu na zrušení individuálního výkladového stanoviska ze dne 16. května 2017 (dále jen „individuální výkladové stanovisko“).

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2006/112

3 Článek 2 odst. 1 směrnice 2006/112 zní:

„Předmetem [daně z přidané hodnoty (DPH)] jsou tato plnění:

a) dodání zboží za úplatu uskutečně v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková;

[...]

c) poskytnutí služby za úplatu uskutečně v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková;

[...]“

4 Článek 14 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Dodáním zboží“ se rozumí převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník.“

5 Článek 15 odst. 1 uvedené směrnice zní:

„Elektřina, plyn, teplo, chlazení a podobné se považují za hmotný majetek.“

6 Článek 24 odst. 1 téže směrnice stanoví:

„Poskytnutím služby“ se rozumí každé plnění, které není dodáním zboží.“

Směrnice 2014/94/EU

7 Článek 4 odst. 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ze dne 22. října 2014 o zavedení infrastruktury pro alternativní paliva (Úř. věst. 2014, L 307, s. 1) zní:

„Členské státy zajistí, aby provozovatelé veřejně přístupných dobíjecích stanic mohli volně nakupovat elektřinu od kteréhokoli dodavatele elektřiny z Unie, pokud s tím dodavatel souhlasí. Provozovatelům dobíjecích stanic je povoleno poskytovat na smluvním základě zákazníkům

služby dobíjení elektrických vozidel, a to i jménem a na účet jiných poskytovatelů služeb.“

Polské právo

8 §lánek 7 odst. 1 ustawy o podatku od towarów i usług (zákon o dani z přidané hodnoty) ze dne 11. března 2004 (Dz. U. č. 54, položka 535), ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutkových okolností (dále jen „zákon o DPH“), stanoví:

„Dodáním zboží podle §l. 5 odst. 1 bodu 1 se rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastník [...]“

9 §lánek 8 odst. 1 zákona o DPH stanoví:

„Poskytnutím služby uvedeným v §l. 5 odst. 1 bodu 1 se rozumí každé plnění uskutečněné pro fyzickou osobu, právnickou osobu nebo útvar bez právní osobnosti, které není dodáním zboží ve smyslu §lánku 7 [...]“

Spor v převodním řízení a předběžná otázka

10 Společnost P. w W. má v úmyslu vykonávat činnost spočívající v instalaci a provozování veřejně přístupných dobíjecích stanic pro elektrická vozidla. Tyto stanice budou vybaveny tzv. „multistandardními“ nabíječkami, které jsou vybaveny jak konektory stejnosměrného proudu pro rychlé dobíjení, tak konektory střídavého proudu pro pomalé dobíjení. Běžná doba trvání dobíjení elektrického vozidla na 80 % kapacity baterie pomocí konektorů pro rychlé dobíjení bude přibližně 20 až 30 minut. Doba trvání dobíjení vozidla pomocí konektorů pro pomalé nabíjení bude přibližně 4 až 6 hodin.

11 Cena účtovaná uživateli bude záviset zejména na době trvání dobíjení vyjádřené v hodinách u konektorů pro pomalé dobíjení nebo v minutách u konektorů pro rychlé dobíjení, jakož i na modelu konektoru zvoleného dotýčným uživatelem. Platby bude možné provádět po každém procesu dobíjení nebo na konci sjednaného účtovacího období, aniž je vyloučena možnost zavedení systému, který by umožnil nákup kreditů, které budou shromažďovány v elektronické peněženice pro následné použití k dobíjení dotýčného elektrického vozidla.

12 Plnění uskutečňované při každém procesu dobíjení může v závislosti na potřebách dotýčného uživatele v zásadě zahrnovat plnění spočívající ve:

- zpřístupnění dobíjecího zařízení (většinou propojení nabíječky s operačním systémem vozidla);
- zajištění přívodu elektřiny s vhodně nastavenými parametry do baterií tohoto vozidla;
- potřebné technické podpoře.

13 Společnost P. w W. má také v úmyslu vytvořit speciální platformu, internetovou stránku nebo digitální aplikaci, které by dotýčenému uživateli umožnily rezervovat si daný konektor a prohlížet si historii provedených transakcí a plateb.

14 Za všechna tato plnění bude společnost P. w W. účtovat jedinou cenu.

15 Společnost P. w W. požádala správce daní o vydání individuálního výkladového stanoviska potvrzujícího, že zamýšlená činnost spočívá v „poskytnutí služby“ ve smyslu §lánku 8 zákona o DPH.

16 Správce dan? m?l v individuálním výkladovém stanovisku za to, že dodávku elekt?iny nezbytnou k dobití elektrického vozidla je nutné považovat za hlavní pln?ní, zatímco ostatní služby nabízené společností P. w W. musí být považovány za vedlejší. Z toho vyplývá, že poskytnutí za?ízení ze strany společnosti P. w W., která umožňuje rychlé dobíjení elektrických vozidel, nelze považovat za p?evládající prvek doty?ného pln?ní a dobití vozidla nemá druho?adý význam.

17 Na základ? žaloby podané společností P. w W. zrušil Wojewódzki S?d Administracyjny w Warszawie (vojvodský správní soud ve Varšav?, Polsko) rozsudkem ze dne 6. ?ervna 2018 individuální výkladové stanovisko. Prvo?adým úmyslem uživatel? dobíjecích stanic je podle p?edkládajícího soudu použití za?ízení, které jim umožní rychle a ú?inn? dobit jejich vozidlo. Z pohledu doty?ného uživatele hlavní pln?ní spo?ívá ve zp?ístupn?ní dobíjecí stanice, jakož i v nezbytném propojení nabíje?e s opera?ním systémem vozidla. Cílem takové pln?ní není nabízet elekt?inu, ale poskytnout doty?ným uživatel?m sofistikovaná dobíjecí za?ízení, jimiž jsou vybaveny tyto dobíjecí stanice.

18 Zprv? má uvedený soud za to, že pokud by byl cílem doty?ných uživatel? pouze nákup elekt?iny pro jejich elektrická vozidla, využívali by svou domácí sí? nebo sí? na pracovišti namísto toho, aby využívali ve?ejn? p?ístupné dobíjecí stanice. Pro využití t?chto stanic se rozhodnou pouze z d?vodu vybavení jejich konektor? r?znými standardy, které umožňují rychlejší a efektivn?jší dobití baterií elektrických vozidel. Zadruhé, cena se nevypo?ítává na základ? spot?ebované elekt?iny. Za t?chto podmínek vyplývá p?itažlivost nabídky dobíjení t?chto vozidel p?edevším z délky doby dobíjení, a nikoli z p?ístupu k elekt?in? jako takové.

19 Podle téhož soudu se pln?ní společnosti P. w W. liší od pln?ní ?erpacích stanic, které nabízejí tradi?ní paliva, nebo? klade d?raz nikoli na druh nebo kvalitu paliv, jež jsou u všech dodavatel? totožná, ale na rychlost a ú?innost dobití, která závisí na vlastnostech za?ízení poskytovaného doty?ným uživatel?m.

20 Správce dan? napadl rozsudek, který vydal Wojewódzki S?d Administracyjny w Warszawie (vojvodský správní soud ve Varšav?), uvedený v bod? 17 tohoto rozsudku, kasa?ní opravný prostředek k p?edkládajícímu soudu. Na podporu tohoto kasa?ního opravného prostředku správce dan? tvrdí, že pokud jde o úplatné poskytnutí dobíjecích stanic pro elektrická vozidla, spo?ívá hlavní pln?ní v dodání zboží, a sice elekt?iny.

21 Podle p?edkládajícího soudu spolu t?i pln?ní popsaná v bod? 12 tohoto rozsudku úzce souvisejí, takže p?edstavují jediné komplexní pln?ní. Naproti tomu z?ízení speciální platformy, internetové stránky nebo digitální aplikace, které by doty?nému uživateli umožnily rezervovat si daný konektor, jakož i prohlízet si historii uskute?něných transakcí a plateb, p?edstavuje vedlejší pln?ní, které je sou?ástí tohoto jediného komplexního pln?ní a jeho cílem je usnadnit spot?ebitel?m dobíjení vozidel.

22 S ohledem na skute?nost, že p?ístup k dobíjecím za?ízením, který je nabízen zákazník?m za ú?elem zajišt?ní p?ívodu elekt?iny s parametry ?ádn? p?izpsobenými baterií vozidla, není dopl?kovým prvkem k dodávce elekt?iny, má p?edkládající soud za to, že je t?eba ur?it p?evládající prvek jediného pln?ní popsaného v bodech 12 a 21 tohoto rozsudku. V této souvislosti tento soud up?es?uje, že podle společnosti P. w W. m?že být rozhodnutí o využití služeb ur?ité dobíjecí stanice vedeno v?lí zkrátit ?as nezbytný pro dobití vozidla, aby bylo možné rychle pokračovat v jízd?. Z pohledu doty?ného uživatele tedy není rozhodující ani tak cena elekt?iny, jako p?ístup ke speciální infrastruktu?e, která zaru?uje kratší dobu zastávky na dobíjecí stanici.

23 P?edkládající soud v tomto ohledu poznamenává, že využití dobíjecích stanic není samo o

sob? cílem, ale cílem je umožnit nabití baterie elektrického vozidla. Uživatelé těchto dobíjecích stanic mají tedy možnost volby mezi dobíjecími stanicemi s rychlým dobíjením a dobíjecími stanicemi s pomalým dobíjením, které vybírají nejen v závislosti na délce doby dobíjení, ale také s přihlédnutím k vlastnostem baterie vozidla. Přístup k dobíjecímu zařízení tudíž představuje prostědek umožňující získat za lepších podmínek dodávku elektřiny, která představuje považující plnění.

24 Nicméně jednak skutečnost, že cena dobití zahrnuje rovněž poplatek za parkování vozidla, a jednak odkaz v ?l. 4 odst. 8 směrnice 2014/94 na „služby dobíjení elektrických vozidel“, které poskytují provozovatelé dobíjecích stanic, vyvolávají u předkládajícího soudu pochybnosti o kvalifikaci jediného plnění, o které se jedná ve věci v původním řízení, jako „dodání zboží“, nebo „poskytnutí služby“ ve smyslu směrnice 2006/112.

25 Za těchto podmínek se Naczelny Sąd Administracyjny (Nejvyšší správní soud, Polsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Představuje komplexní plnění, které se uskutečňuje na dobíjecích stanicích pro uživatele elektrických vozidel a zahrnuje:

- a) zpřístupnění dobíjecího zařízení (včetně propojení nabíječe s operačním systémem vozidla),
- b) zajištění přívodu elektřiny s vhodně nastavenými parametry do baterií elektrického vozidla,
- c) poskytování potřebné technické podpory pro uživatele vozidel,
- d) zpřístupnění speciální platformy, internetové stránky nebo digitální aplikace, která umožňuje rezervovat si daný konektor, prohlížet si historii transakcí a provedených plateb a používat tzv. elektronickou peněženku k provádění plateb splatných za jednotlivé nabíjecí procesy,

„dodání zboží“ ve smyslu ?l. 14 odst. 1 směrnice [2006/112], anebo „poskytnutí služby“ ve smyslu ?l. 24 odst. 1 této směrnice“

K předběžné otázce

26 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda směrnice 2006/112 musí být vykládána v tom smyslu, že „dodání zboží“ ve smyslu ?l. 14 odst. 1 této směrnice, nebo „poskytnutí služby“ ve smyslu ?l. 24 odst. 1 této směrnice představuje jediné komplexní plnění složené ze:

- zpřístupnění dobíjecího zařízení pro elektrická vozidla (včetně propojení nabíječe s operačním systémem vozidla);
- zajištění přívodu elektřiny s vhodně nastavenými parametry do baterií tohoto vozidla;
- potřebné technické podpory pro dotyčné uživatele;
- zpřístupnění digitální aplikace, která dotyčnému uživateli umožňuje rezervovat si konektor, prohlížet si historii transakcí, jakož i nákup kreditů, které by byly shromážděny v elektronické peněženke pro následné použití k platbě za dobíjení.

27 Je třeba uvést, že pokud je plnění tvořeno souborem dílčích plnění a úkonů, je třeba vzít v úvahu všechny okolnosti, za kterých došlo k dotčenému plnění, za účelem určení jednak toho, zda se pro účely DPH jedná o dvě či více odlišných plnění, nebo o plnění jediné, a jednak toho, zda v posledně uvedeném případě musí být toto jediné plnění kvalifikováno jako „dodání zboží“, anebo

jako „poskytnutí služby“ [viz rozsudky ze dne 10. března 2011, Bog a další, C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, bod 52, a ze dne 25. března 2021, Q-GmbH (Pojištění zvláštních rizik), C-907/19, EU:C:2021:237, bod 19 a citovaná judikatura].

28 Konkrétně, i když z čl. 1 odst. 2 druhého pododstavce směrnice 2006/112 vyplývá, že každé plnění je třeba obvykle považovat za oddělené a samostatné, plnění spočívající z hospodářského hlediska v jediném plnění nesmí být uměle rozloženo, aby nebylo narušeno fungování systému DPH. V tomto ohledu je třeba mít za to, že o jediném plnění se jedná tehdy, když dvě nebo více dílčích plnění nebo úkonů poskytnutých osobou povinnou k dani zákazníkovi je tak těsně spojeno, že objektivně tvoří jedině nerozdlitelné hospodářské plnění, jehož rozdělení by bylo umělé [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. března 2011, Bog a další, C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, bod 53, a ze dne 25. března 2021, Q-GmbH (Pojištění zvláštních rizik), C-907/19, EU:C:2021:237, bod 20 a citovaná judikatura].

29 Mimoto za určitých okolností musí být několik formálně oddělených plnění, která by mohla být poskytnuta zvlášť, a tak vést střídavě ke zdanění nebo osvobození od daně, považována za jedině plnění, pokud tato plnění nejsou samostatná (rozsudek ze dne 2. prosince 2010, Everything Everywhere, C-276/09, EU:C:2010:730, bod 23).

30 Tak je tomu zejména tehdy, když je jeden nebo více prvků třeba považovat za hlavní plnění, kdežto jiné prvky je naopak třeba považovat za jedno nebo více vedlejších plnění sdílejících daňový osud hlavního plnění. Plnění musí být konkrétně považováno za vedlejší k plnění hlavnímu, pokud samo o sobě není pro zákazníka cílem, nýbrž prostředkem k získání prospěchu z hlavního plnění poskytovatele za nejvýhodnějších podmínek (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. března 2011, Bog a další, C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, bod 54, a ze dne 4. března 2021, Frenetikexito, C-581/19, EU:C:2021:167, bod 41).

31 V rámci spolupráce zavedené na základě článku 267 SFEU je v cíl vnitrostátních soudů určit, zda za okolností konkrétního případu dotyčné plnění představuje jedině plnění, a v této souvislosti provést všechna konečná posouzení skutkového stavu [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. března 2011, Bog a další, C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, bod 55, a ze dne 25. března 2021, Q-GmbH (Pojištění zvláštních rizik), C-907/19, EU:C:2021:237, body 25 a 26 a citovaná judikatura].

32 Vše v původním řízení se týká kombinace plnění spočívajících v dodávce elektřiny za účelem dobíjení elektrických vozidel a poskytování různých služeb, jako je zpřístupnění dobíjecích stanic a usnadnění jejich využití, potřebná technická podpora a digitální aplikace umožňující rezervaci konektoru, sledování transakcí a plateb za tyto transakce. Předkládající soud má za to, že sporné dodání zboží a poskytnutí služby tvoří jedině plnění pro účely DPH. S ohledem na informace, které má Soudní dvůr k dispozici, nic nenasvědčuje tomu, že by tato kvalifikace porušovala jedno z kritérií uvedených v bodech 27 až 30 tohoto rozsudku.

33 Pokud jde o pojem „dodání zboží“ ve smyslu směrnice 2006/112, čl. 14 odst. 1 této směrnice stanoví, že se jím rozumí převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník. Tento pojem zahrnuje každý převod hmotného majetku stranou, která poskytne druhé straně oprávnění k tomu, aby s tímto majetkem fakticky nakládala tak, jako kdyby byla jeho vlastníkem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. března 2011, Bog a další, C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, bod 59, a ze dne 23. dubna 2020, Herst, C-401/18, EU:C:2020:295, bod 36 a citovaná judikatura). Mimoto podle čl. 15 odst. 1 této směrnice se elektřina považuje za hmotný majetek.

34 Pokud jde o pojem „poskytnutí služby“ ve smyslu směrnice 2006/112, z jejího čl. 24 odst. 1

vyplývá, že se vztahuje na každé plnění, které není „dodáním zboží“ ve smyslu § 14 této směrnice.

35 Pro účely určení, zda takové jediné komplexní plnění, jako je plnění, o které se jedná ve věci v původním řízení, musí být kvalifikováno jako „dodání zboží“ nebo „poskytnutí služby“ ve smyslu uvedené směrnice, je třeba vzít v úvahu všechny okolnosti, za nichž se dotýká plnění uskutečňuje, aby bylo možné vyhledat jeho charakteristické prvky a určit prvky v něm převládající. Dotčené prvky musí být určeny z hlediska průměrného uživatele dobíjecích stanic a v rámci celkového posouzení s ohledem nejen na kvantitativní, ale rovněž kvalitativní důležitost prvků poskytování služeb ve srovnání s prvky, které tvoří dodání zboží (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2011, Bog a další, C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, body 61 a 62 a citovaná judikatura).

36 Odkaz v § 4 odst. 8 směrnice 2014/94 na „služby dobíjení elektrických vozidel“ nepředjímá kvalifikaci plnění, o které se jedná ve věci v původním řízení, jako „dodání zboží“ nebo „poskytnutí služby“ ve smyslu směrnice 2006/112. Podle § 1 směrnice 2014/94 je totiž cílem této směrnice stanovit minimální požadavky na vytvoření infrastruktury pro alternativní paliva, včetně dobíjecích stanic pro elektrická vozidla. Jejím cílem tedy není stanovit jakékoli pravidlo týkající se zacházení se zásobováním alternativními palivy z hlediska DPH.

37 Dále vzhledem k tomu, že uvedení zboží na trh je vždy doprovázeno minimálním poskytováním služeb, lze v tomto ohledu vzít v úvahu pouze služby jiné než nezbytné doprovázející uvedení tohoto zboží na trh pro posouzení části, kterou zaujímá poskytování služeb v rámci celého komplexního plnění, jež zahrnuje rovněž dodání uvedeného zboží (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. března 2011, Bog a další, C-497/09, C-499/09, C-501/09 a C-502/09, EU:C:2011:135, bod 63, a ze dne 22. dubna 2021, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach, C-703/19, EU:C:2021:314, bod 50).

38 V tomto ohledu je zaprvé třeba uvést, že plnění spočívající v zajištění přívodu elektřiny do baterie elektrického vozidla představuje dodání zboží, jelikož toto plnění opravuje uživatele dobíjecí stanice k tomu, aby za účelem pohonu svého vozidla spotřeboval odebranou elektřinu, která je podle § 15 odst. 1 směrnice 2006/112 považována za hmotný majetek.

39 Zadruhé takové zásobování baterie elektrického vozidla elektřinou předpokládá použití vhodného zařízení k dobíjení, které může zahrnovat nabíječ určený k propojení s operačním systémem vozidla. V důsledku toho poskytnutí přístupu k tomuto zařízení představuje minimální poskytování služeb, které nutně doprovází dodávku elektřiny, a proto jej nelze zohlednit při posuzování části, kterou poskytování služeb zaujímá v rámci celého komplexního plnění, jež zahrnuje rovněž toto dodání elektřiny.

40 Zatřetí technická podpora, která může být pro dotýká uživatele potřebná, není sama o sobě cílem, ale prostředkem k tomu, aby bylo možné za co nejlepších podmínek využívat dodávky elektřiny nezbytné k pohonu elektrického vozidla. Jedná se tedy o vedlejší plnění ve vztahu k této dodávce elektřiny.

41 Tak je tomu i v případě poskytnutí digitálních aplikací, které dotýká uživateli umožňují rezervovat si konektor, prohlížet si historii transakcí a nákup kreditů pro účely plateb za dobíjení. Taková plnění totiž nabízejí tomuto uživateli určité dodatečné praktické výhody, jejichž jediným cílem je zlepšit přenos elektřiny nezbytné k dobíjení jeho vozidla a poskytnout přehled transakcí provedených v minulosti.

42 Z toho vyplývá, že odbor elektřiny v zásadě představuje charakteristický a převládající prvek jediného komplexního plnění, ve vztahu k němuž se předkládající soud obrací na Soudní

dv?r.

43 Tento záv?r není zpochybn?n okolností, kterou uvádí tento soud a podle níž lze pro účely výpo?tu částky splatné za dobíjení elektrického vozidla zohlednit nejen množství odebrané elektřiny, ale i poplatek za dobu stání během tohoto dobíjení. Konkrétn? to jednoduše znamená, že jednotková cena dodaného zboží, a sice elektřiny, se skládá nejen z náklad? na elektřinu jako takové, ale také z délky doby používání zařizení poskytovaného dotyčným uživatelem.

44 Záv?r uvedený v bod? 42 tohoto rozsudku není vyvrácen ani v p?ípadě, kdy dotyčný hospodářský subjekt vypočítává cenu pouze na základ? doby trvání dobíjení. S ohledem na skutečnost, že množství dodané elektřiny závisí na výkonu poskytovaném během doby tohoto odb?ru, i takový výpočet odráží jednotkovou cenu této elektřiny.

45 Podobn? samotná skutečnost, že jednotková cena rychlého dobíjení se stejnosměrným proudem je nepatrn? vyšší než cena pomalého nabíjení se střídavým proudem, není dostatečná k tomu, aby se rychlost a účinnost tohoto dobíjení stala z pohledu dotyčného uživatele charakteristickým a převládajícím prvkem daného plnění.

46 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpověd?t tak, že směrnice 2006/112 musí být vykládána v tom smyslu, že „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 této směrnice představuje jediné komplexní plnění, které tvoří:

- zpřístupnění dobíjecího zařizení pro elektrická vozidla (větň? propojení nabíječe s operačním systémem vozidla);
- zajištění p?ívodu elektřiny s vhodn? nastavenými parametry do baterií tohoto vozidla;
- potřebná technická podpora pro dotyčné uživatele a
- zpřístupnění digitálních aplikací, které dotyčnému uživateli umožňují rezervovat si konektor, prohlížet si historii transakcí, jakož i nákup kredit? shromážděných v elektronické peněženice, které lze používat k platb? za dobíjení.

K náklad?m řizení

47 Vzhledem k tomu, že řizení má, pokud jde o účastníky p?vodního řizení, povahu incidenčního řizení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řizení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řizení se nenahrazují.

Z těchto důvod? Soudní dv?r (desátý senát) rozhodl takto:

Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému dan? z prodané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009,

musí být vykládána v tom smyslu, že

„dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2006/112, ve znění změn, představuje jediné komplexní plnění, které tvoří:

- zpřístupnění dobíjecího zařizení pro elektrická vozidla (větň? propojení nabíječe s operačním systémem vozidla);
- zajištění p?ívodu elektřiny s vhodn? nastavenými parametry do baterií elektrického

vozidla;

- **potřebná technická podpora pro dotčené uživatele a**
- **zpřístupnění digitálních aplikací, které dotčenému uživateli umožňují rezervovat si konektor, prohlížet si historii transakcí, jakož i nákup kreditů shromážděných v elektronické peněženice, které lze používat k platbám za dobíjení.**

Podpisy

* Jednací jazyk: polština.